

## Ábrahám élete

Lekció: Jn. 10.1-18.  
Textus: Gen. 24.

2000. aug. 27.  
Gazdagrét

### "Az Úr vezérelt engem..."

A mai történet átmenet két generáció között. Ábrahám öreg ember, akinek közeledik halála órája. Felesége, Sára már meghalt. Életét azonban nem emésztí fel a felejtés halála után. Annyira nem, hogy mind a mai napig milliók ismerik őt. Amit Isten elkezdett Ábrahám által, azt ma is cselekszi. Miután látta, hogy az emberiség elszakadt tőle, Teremtőtől, úgy dönt, hogy megmutatja szeretét és hatalmát abban, hogy visszahívja magához teremtményeit. Szól Ábrahámnak, aki engedelmessé válik. Isten ígéretére tekintve elhagyja rokonságát és otthonát. Hisz annak, aki gyermeket ígér a meddő párnak, sőt, utódok sokaságát, aki otthont, földet ad a hontalanul vándorlónak, és aki áldását ajándékozza Ábrahámnak, hogy benne más népeket is megáldjon.

Az ígért gyermeke, Izsák megszületett. Ő öröklí Isten apjának tett ígéreteit. De majd ő is meghal, és Isten munkája nem állhat meg. A családból nép kell hogy legyen, Izrael, a népben megszületik a megváltó, Jézus Krisztus, akinek eljövetele, halála, feltámadása, mennybemenetele a garanciája annak, hogy mi őszintén és bizalommal jöhetünk ma is Ábrahám Istene elé.

Ábrahám tudja, hogy Izsáknak feleségre van szüksége. A helyzet azonban nem könnyű: az asszony nem lehet a körülöttük lakó kánaáni népek szülötte, azonban Izsák sem mehet vissza rokonaihoz arra a földre, amelyet - Isten parancsára - apja maga mögött hagyott. Vajon lesz-e olyan, aki kész eljönni Háránból Kánaánba?

Ábrahám szolgáját küldi rokonságához, akik 500-600 km távolságra laktak. A történet kulcsmondata a szolga felkiáltása: *"Az Úr vezérelt engem ezen az úton..."* Csodálatos tapasztalata, élménye, hogy az Úr jelen van és vezette őt. Olyan valóságos tapasztalat ez. Amire mindannyiunknak szüksége van, és amire sokan vágnak is közülünk. Van, aki tudja, milyen, amikor Isten félreérthetetlenül megszólal és vezet, és talán van, aki még sohasem élte át ezt. *Isten azonban vezetni akar minket.* Ő az, aki nappal felhőoszlopban, éjjel tűzoszlopban vezette népét a pusztai vándorlás alatt. Ahogy kiszabadította Ábrahám leszármazottait az egyiptomi rabszolgaságból, azonnal eléjük állt, és vezette őket. Ez a természetes Isten népe életében. Éppen ezért imádkozik a zsoltáros számtalanszor úgy, hogy vezess engem, Uram (27.22, 31.4, 43.3, 72.23-24, 139.24, stb.) Isten olyan, mint a pásztor, aki terelgeti, vezeti a nyáját. Dávid azt mondja: *"Fiúves legelőkre terelget, csendes vizetekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért."* (Zsolt.23.2-3.) Jézus Krisztus pedig, aki Izrael Istenevel azonosítja magát, amikor azt mondja, hogy ő a jó pásztor, szintén vezeti a juhait, akik hallják az ő hangját (Jn. 10.3-4, 16).

Mindezek alapján látjuk: amit Ábrahám szolgája megtapasztalt, amit ő érzett, amikor felkiáltott, hogy "az Úr vezérelt engem ezen az úton", az mindannyiunk lehetősége. Isten nemcsak egyeseket vezet, hanem az ő népét, és annak minden tagját kívánja vezetni. Ezért jól tesszük, ha vágyunk erre! Lássuk, hogyan tanít mai ígénk Isten vezetéséről.

### *I. Miből fakad az Isten vezetése iránti vágyódás és a benne való hit?*

Bár a történetben Ábrahám szolgája az, aki Isten vezetését tapasztalja, mégsem vele kezdődik mindez. Amikor Ábrahám meg kívánja őt esketni, hogy Kánaánból hoz feleséget a fiának, - talán a már említett nehézségek miatt - a szolga vonakodik esküt tenni. Mi van, ha nem akar velem jönni az a lány? - kérdezi. Az idős Ábrahám válaszából az derül ki, hogy ő nem kételkedik: *"Az Úr, aki kihozott engem atyám házából és rokonságom földjéről, aki beszélt velem, és így esküdt meg nekem: a te utódaidnak adom ezt a földet! - Ő elküldi majd angyalát előtted."* Ábrahám számára nem kérdés az Úr valósága, jelenléte, cselekvése: kihozott, beszélt velem,

megesküdött nekem. Mindez az ígéret kedvéért történt, hogyne *vezetné* hát szolgáját az előtte álló feladatban, amely az *ígéret* további sorsával függ össze.

Az várja és vágyja az Úr valóságos vezetését, aki tudja, hogy Isten cselekedett az életében. *Kihozta* abból az életből, amit Jézus nélkül élt - hogyne akarná vezetni, irányítani, tanácsolni az új életben? *Beszélt* hozzá Jézus, hiszen ha nem hallotta volna őt, nem is válaszolhatott volna azzal, hogy életét adja át neki - hogyne akarna hát újra és újra beszélni? Aki tudja, hogy élete Isten tervébe kapcsolódik bele, azaz nem pusztán arról van szó, hogy megbékélt Istennel és örök élete van, hanem arról, hogy Isten általa, rajta keresztül is végzi az ő világot fenntartó és kormányzó munkáját, hogyne várná, hogy az Úr vezeti őt?

Ugye látod, ha az Isten gyermeke lettél, hogy mennyire része Isten vezetése az a keresztyén életnek? Hogy nem szabályok betartásáról, hanem az élő Jézus Krisztus követéséről van szó? Senki, aki követője lett, nem mondhatja, hogy ő nem akarja vezetni, hogy vezetése felismerése csak különleges alkalmakkor adatik, vagy hogy neki erre nincs szüksége!

A vezetés iránti hit - a történet szerint - valami másból is fakad: ez pedig az *imádság*. Igaz, hogy csak az fog vezetésért imádkozni, aki hisz benne, de az is igaz, hogy aki imádkozik, az azt tapasztalja, hogy növekszik abba vetett hite, hogy Isten ki fogja jelenteni neki akaratát. Ábrahám élete, hite és imént elhangzott mondatai hatására szolgálja, amikor megérkezett Náhór közelébe, imádkozni kezd. Azt kéri, hogy Isten mutassa meg hűségét abban, hogy a forráshoz érkező lányok egyike, akitől vizet kér, felajánlja, hogy tevéit is megitatja. Ha ez így lesz, felismeri, hogy valóban az Úr angyala vezette ide, és ez a lány lesz Izsák felesége. Ha ezt az imádságot nem mondja el, nem ismeri fel, hogy Isten milyen csodálatosan vezette őt (már abban is, hogy éppen ezt az imádságot mondatja vele.)

Az imádság az Istennel való kapcsolat alapja, az Úron való függés kifejezése, lelki szemeink és füleink odafordítása Urunkhoz. Isten vezetésének felismerését csak imádkozó emberekként várhatjuk. Sőt, az, hogy imádkozunk vagy nem, valójában arról beszél, hogy várjuk-e, hogy szóljon, vagy pedig nélküle akarjuk tervezni az életünket. Kívánjuk-e hallani az ő hangját, vagy nem vagyunk kíváncsiak arra, amit a jó pásztor mond? Ne akarj lemaradni arról, amit mond, élj imádságos életet!

## II. Mit tapasztalunk meg Isten vezetésében?

Aki Isten vezetését felismeri és elfogadja, többet nyer, mint információt. Ábrahám szolgálja nemcsak azzal lett gazdagabb, hogy már tudta, Rebekka lesz Izsák felesége, hanem Istent is jobban megismerte, közel került hozzá.

*Isten vezetésében az ő jelenlétét és közelségét tapasztaljuk meg.* Ezt érezzük végigvonulni az egész történeten.. Minden úgy történt, ahogyan a szolga kérte, sőt. Azt olvassuk, hogy még be sem fejezte szavait, máris jött Rebeka, akinek készségét mutatta, hogy sietve inni adott neki, meg a tevéinek is. Minden el volt készítve. Amikor a szolga még azt is megtudja, hogy a lány nem pusztán egy távoli rokon, hanem Ábrahám testvérének, Náhórnak az unokája, meghajolt és leborult az Úr előtt és áldotta őt. Isten jelenlétét látták Rebeka bátyja, Lábán és apja, Betúél is, hiszen így válaszolnak a szolgának, aki végül megkérdezi, Izsáknak adják-e a lányt: "*Az Úrtól indult el ez a dolog, mi nem mondhatunk neked sem jót, sem rosszat.*" Aki Isten csodálatos, pontos, meglepő, még az általa kért és elképzelt dolgokat is meghaladó (Ef.3.20) vezetését tapasztalta, tudja miről beszélek. Az ember megdöbben, hogy Isten ennyire jelen van életében, és áldja, dicséri, magasztalja őt.

Nemcsak Isten közelségét és nagyságát tapasztalja meg, hanem *Isten szeretetét és megbízható, hűséges voltát is.* Mert a szolga imádságában azt kérte, hogy Isten mutassa meg hűségét Ábrahámnak, majd ugyanezt köszöni meg, amikor leborul előtte (v.12, 27). És ez valóban így van. Újra azt kell mondani, hogy amikor azt tapasztaljuk, hogy Isten meghallgat, sőt, olyan pontosan, gazdagon vezet, ahogy talán még gondolni sem mernénk, a hangsúly nemcsak azon van,

ami a vezetés tartalma, hanem azon is, hogy átéljük: Isten ennyire ismer, ennyire szeret, és ennyire megbízható, hűséges Úr. A történet részletei mind erre mutatnak. Isten ma is gyakran cselekszik így, csak azért, hogy megmutassa közelségét, életedben jelenlétét, irántad való szerető hűségét. Éppen ezért olyan fontos az imádságos, vezetésre vágyó élet: mert ezen keresztül Isten épít, erősít, áldást ad. Ha valaki nem vágyik vezetésére, nemcsak arról marad, le, amerre Isten vezetné, hanem arról is, hogy meglássa, amit Isten ezen keresztül jelent ki neki: hatalmát és szeretetét olyan mélységben, ahogy korábban nem ismerte azt.

### *III. Isten vezetése a mindennapokban történik*

Ábrahám azt mondja szolgájának, hogy az Úr majd elküldi angyalát előtte. Nem ritka az ószövetségi történetekben, hogy valóban megjelenik egy angyal, és Isten általa közli vezetését. Történhet ez álomban, látomásban is. A most olvasott történetben azonban semmi ilyet nem találunk. Mégcsak meg sem szólal az Úr. Kizárólag az eseményeket irányítja, amelyek hétköznapi események. Egy férfi inni kér egy lánytól egy kútnál, aki megitatja a tevéit is. De ezekben az egészen mindennapi eseményekben Isten nem mindennapi akarata bontakozik ki. Bár angyalt nem látunk, mégis egyetértünk Ábrahámmal: az Úr elküldte angyalát... Mindez, az újszövetséget, Jézus tanítását és a Szentlélek munkáját is figyelembevéve, arra hívja fel a figyelmünket, hogy Isten vezetésére mindig készen kell lennünk. Nemcsak akkor keressük azt, amikor egy konkrét kérdéssel eléme gyünk, amikor egy bizonyos ügyben keressük az ő akaratát. Az Isten vezetésére való figyelés életforma: hiszen a legegyszerűbb, legtermészetesebb, legmindennapibb helyzetben cselekedheti meg a legrendkívülibb, legmeglepőbb, legváratlanabb dolgokat. Ez Isten szuverenitása, ez Isten humora. (Jézus és a samáriai asszony Jn.4., Péter és János az Ékes kapunál, Apcsel. 3, stb.) Isten vezetése nem (csak) akkor adatik, amikor kérjük, nem megrendelésre működik, amit néha kikapcsolhatunk, vagy amit bizonyos dolgokra korlátozhatunk.

*(Ilusztráció: személyes történetem arról, hogy "amit mond, megtegyétek")*

Jöjjetek, vágyjuk és keressük Isten vezetését minden nap, minden órában, hogy használhasson bennünket dicsőségére és kijelenthesse nekünk hatalmát és szeretetét. ÁMEN!